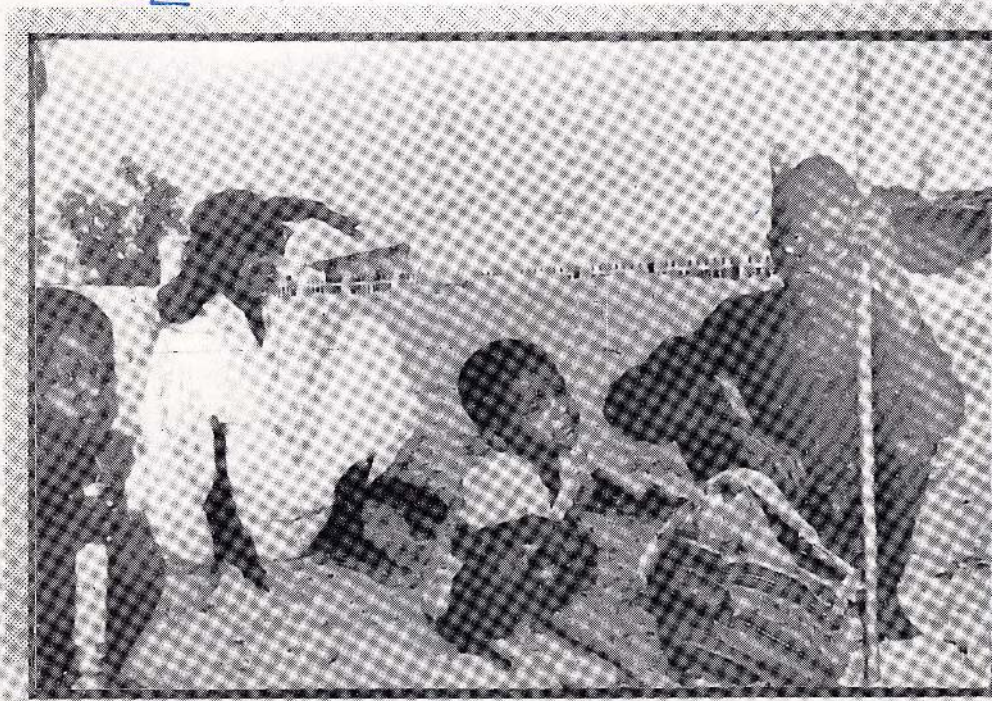

தமிழ்நாடு

மார்ச்சு 15 1989

புன்னகையு மின்னிசையு மெங்கொளித்துப் போயினவோ
இன்னலொடு கண்ணீ ரிருப்பாகி விட்டனவே
பாரதி.

TAMIL REFUGEE

December 15 1989

4

பெண்களுக்காக..

இலண்டனில் இன்று இரண்டாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட ஈழத்தரிழ் அகதிப் பெண்கள் இக்கட்டான நிலையில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். அவர்கள் அனுபவிக்கும் கயிட்டங்களோ கணக்கில் அடங்கா. மொழிப்பிரச்சனை;

இருக்க வீடில்லாப் பிரச்சனை ; மருத்துவப் பிரச்சனை; தொழிற்பிரச்சனை;

பணரில்லாப் பிரச்சனை; பேச்சுத் துணை இல்லாப் பிரச்சனை; துன்பத்தைச் சொல்லி ஆறுவதற்கு நண்பர்கள் இல்லாப் பிரச்சனை; இப்படி அவர்களுடைய பிரச்சனை அனந்தம். பெண்கள் பெண்களுடன் பேசுவதன் மூலமும், தமது கவலைகளையும் கயிட்டங்களையும், அநுபவங்களையும் ஒருவரோடு ஒருவர் பரிமாறிக் கொள்வதன் மூலமும், கவலைகள் தீர்வதோடு ஆறுதலும் அறிவும் பெருகும். ஆகவே அத்தகைய ஒரு சந்திப்பை ஈழத்தரிழ்ப் பெண் அகதிகளுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க எண்ணியுள்ளனர் தரிழ் அகதி செயற்பாட்டுக் குழுவினர். இது பற்றிய மேலதிக விபரங்களை அறிய விரும்புவோர் செயற்பாட்டுக் குழுவினருடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.

தமிழ் அகதிகளுக்கு ஆங்கில வகுப்புகள்

தரிழ் அகதி வீட்டு வசதிக் கழகத்தினர் ரொறன்ம் தொழினுட்பக் கல்லூரியின் உதவியுடன் இந்த நாட்டில் தஞ்சம் கோரியுள்ள தரிழர்களுக்கென தொழில் சார்ந்த ஆங்கில மொழி வகுப்புகளை ஏற்பாடு செய்துள்ளனர்.

இடம்: ரொறன்ம் தொழினுட்பக்கல்லூரி, அரிங்கே, இலண்டன் வடக்கு 15. நாட்கள்: வாரத்தில் எவையேனும் இரண்டு நாட்கள். நேரம்: பிற்பகல் ஆறு மணி தொடங்கி எட்டு மணி வரை. தொடக்க தேதி, 1990 ஜனவரி 10 ஆம் திகதி. கால எல்லை: மூன்று மாதங்கள். கற்பிக்கப்படும் திறமைகள்: ஆங்கிலத்தைப் பேசவும், பிழையின்றி எழுதவும் பயிற்றுதல். விண்ணப்பப் படிவங்களை நிரப்பப் பயிற்றுதல், கூச்சமின்றி ஆங்கிலத்தில் உரையாற்றப் பயிற்றுதல், நேர்முகத் தேர்வுகளுக்கு தயார்ப்படுத்தல், தன்னம்பிக்கையை ஏற்படுத்தல் என்பன.

ஆங்கில மொழியிணைக் கற்க விரும்புவோர் மேலதிக விபரங்களுக்கு தரிழ் அகதி வீட்டு வசதிக் கழகத்தினருடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.

தொலைபேசி 01-365 0894 - 01-365 0911

வாழ்த்துகிறோம்

தொலைவன துன்பங்கள்
அழிவன வறுமை பிணி அடிமை
உம் வாழ்வில்
புதியன இனியன பெருகுவே
புத்தாண்டில்

தமிழர்கள்

மனதில் உறுதி வேண்டும்

உலகெங்கணும் பரவியுள்ள
தமிழர்களின்
விடிவுக்காய் வெளிவரும்
மாத இதழ்

புதிய முத்துக்கள்
விமர்சனங்கள்
ஒவியங்கள்
புகைப்படங்கள்
சந்தா நன்கொடை
ஆசிரிய அனைத்துத்
தொடர்புகளுக்கும்

Tamil Refugee
Tamil Refugee Action Group
Unit 2, 2nd Floor
Millmead Business Centre
Millmead Road
London N17 9QU
Telephone: 01-365 0900

ஆண்டுச் சந்தா £9.00
வெளிநாடுகள் £12.00

ஆசிரியர் மு.நேமிநாதன்

கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் இடம் பெற்றுவரும் அரசியல் மாற்றங்கள் பல படிப் பினைகளைப் போதிக்கின்றன. மக்களின் விடுதலை வேட்கையினைப் பல்லாண்டுகாலப் பலாத்காரத் தினால்கூட நகக்கி அழிக்க முடியாதென்பது அதனுள் முதன்மையானது. இந் நாடுகளில் தன்னெ முச்சியாகத் திரண்ட மக்கள் ஆயுதமின்றி இரத்தமின்றி தம் விடுதலைக்குரிய வாசலைத் திறந்துள்ளனர். தடுப்புச் சுவர்களையும் எல்லைகளையும் உடைத்தெறிந்துள்ளனர். இதிகாலவரை இடம்பெற்ற ஒருகட்சி ஆட்சியின் சர்வாதிகாரப் போக்கினை உடைத்துப் பல கட்சிகள் சுதந்திரமாக இயங்கும் நிலையினை ஏற்படுத்துகின்றனர்.

இப்பின்னணியில் தமிழ் பேசும் மக்களின் விடுதலைப் போராட்டத்தினையும் ஆராய்ந்து பார்ப்பது அத்தியாவசியமாகிறது. "போராட்டம் முடிந்துவிட்டது; பிக் பிகத்திற்று; இனி எங்கே வெல்லப் போகிறார்கள்" என்றெல்லாம் விரக்தியடைந்து கதைக்கும் கதைகளை நிறையவே கேள்விப்படுகிறோம். இவைகள் வெறுங் கதைகளாகவே நிற்கும். ஏனெனில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் தமது உறுதியினை இழக்காதிருக்கும்வரை போராட்டத்தினைத் தொடர்ந்து கொண்டேயிருப்பர். அவர்கள் இறப்பினும் அவர்களது அடுத்த பரம்பரை போராட்டத்தினைத் தொடரவே செய்வர். சோவியத் ரஷ்யாவில் கேட்கும் விடுதலைக் குரல்களும் இதனையே நிரூபிக்கின்றன.

தமிழ் பேசும் மக்கள் இன்றோ நாளையோ விடுதலையினை அடைந்து விடப் போவதில்லை. நீண்டதொரு போராட்டத்தின் மூலமே இது நிகழ்தல் கூடும். அதற்கான தயாரிப்பு மன உறுதி கொள்கைப்பற்று வளர்க்கப்படல் வேண்டும். காக்கப்படல் வேண்டும். வரலாறு கூறுவதும்தேயவே.

அகதிகளாகக் கணிக்கப்படுபவர் யாவர்? முரண்பாட்டைத் தீர்க்கும் விளக்கம்

சி.சு.நாகேந்திரா

அகதிகளாக வந்தவர்களை விசாரணைக்கு உட்படுத்தி அவர்கள் கொடுக்கும் விபரங்கள் திருப்தி அளிக்காதபட்சத்தில் அவர்களைக் கட்டாயமாக வெளியேற்ற அரசாங்கங்கள் முனைவதற்கு முக்கிய காரணமாக இருப்பது "அகதி" என்னும் பதத்திற்கு தகுந்த முறையில் ஒரு வரைவிலக்கணம் இன்னும் காணாமலிருத்தலே. பொதுசனங்களும், பொதுத்தாபனங்களும் "அகதி" என்னும் சொல்லுக்கு விரிவான வரைவிலக்கணம் ஒன்று கணிக்கப் படவேண்டும் என்று சொல்லும் வேளையில் அரசுகளும், அரசியற் கட்சி வாதிகளும் அதன் பொருளை மட்டுப் படுத்தி உபயோகிக்க வேண்டும் என்று கூறுகின்றன. இத்தகைய குழப்பமான நிலையில் அகதிகள் பற்றிய விடயம் ஒரு மனிதாபிமானக் கண்கொண்டு நோக்கப்படாமல் அரசியல் லாபநோக்குக்கு இலக்காகி விட்டது என்று கூறுகிறார் ஜேம்ஸ் அப்பே என்னும் மேதை. அவர் மேலும் கூறுவதாவது 1951ம் ஆண்டின் பேராயத்தில் காணப்படும் "அகதியெனப்படுபவர் தனது சொந்த நாட்டில் ஏற்படக் கூடிய துன்புறுத்தல்களுக்குப்

பயந்து வெளிநாட்டிற்கிச் சென்று அங்கு வசிப்பவர் என்ற வரைவிலக்கணமே சரியானது; அதிலிருந்து இரண்டு விடயங்கள் புலனாகின்றன. அதன்படி, (1) அகதி எனப்படுபவர் துன்புறுத்தலுக்கு அஞ்சித்தனது சொந்த நாட்டுக்கு வெளியேயுள்ள ஒரு நாட்டில் வாழுவவராக இருத்தல் வேண்டும். (2) அகதி எனப்படுபவர் நிச்சயமாக அரசியல் காரணங்களுக்காகப் பழி வாங்கப்படும் ஒருவராக இருத்தல் வேண்டும், என்பதுவாகும். அகதிகளை ஏற்றுக் கொள்ளுதல் அவர்களை நடத்தும் முறை என்பனவற்றை ஒரு சிலர் மனிதாபிமான ரீதியில் நோக்கினார்கள்; இன்னும் அவ்வாறே நோக்கியும் வருகிறார்கள். ஆயினும், அகதிகளுக்கான ஐ. நா. சபையின் உயராணைச் செயலகம் மூலம் தாபிக்கப்பட்ட பேராயத்தினதும் சர்வதேச ஒழுங்கு முறைகளினதும் அத்திவாரங்கள், அரசியல் அத்திவாரங்களாகவே இருந்தன. அத்துடன் அதன் தொழிற்பாடும்- யார் அகதி என்பதை நிர்ணயிப்பதும் அவ்வரசுகளாகவே இருந்தமையால்- அவ்வாறே அரசியற் செயற்பாடாகத் தொடர்ந்து வந்துள்ளது. மேலும் அமெரிக்க அகதிகள் இணைப்பாளரின் கூற்றின்படி அகதிகள் பற்றிய கொள்கையானது அரசுகளின்

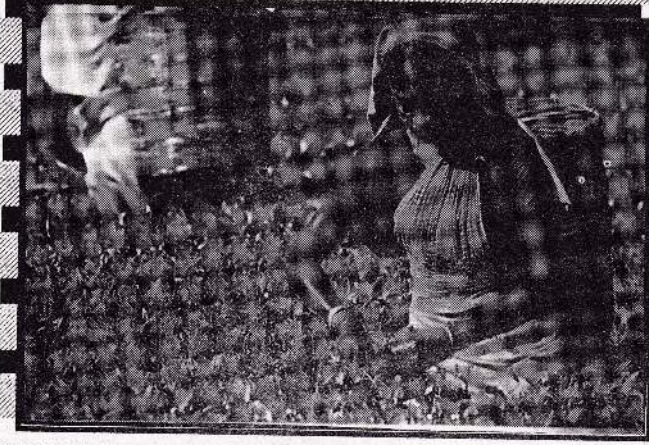

வெளிநாட்டுக் கொள்கையின் ஒரு
 அம்சமாகும். அரசுகளைப் பொறுத்
 தவரையில் அகதிகள் பற்றிய கொள்
 கையானது ஒரு அரசியல் விடயம்;
 அரசுகளின் வசதியைப் பொறுத்தே
 மனிதாபிமானமும் காட்டப்படும். அப்பே
 அவர்கள் சொன்னது போல,
 தற்போதைய அரசியல் சூழ்நிலைகளுக்கு
 உகந்தவாறு "அகதி" என்னும்
 பதத்திற்கு புது வரைவிலக்கணம்
 கண்டுபிடிப்பது ஒரு சாஸ்திரவாதமாகி வருகிறது.
 மனிதாபிமானக் கொள்கைகளை
 அரசியல் நடைமுறைக்குள் ஊடுருவச்
 செய்யும் ஒரு பிரயத்தனமாகவே அது
 கணிக்கப்படும். அது அரசுகளையும் கட்சி
 அரசியல் வாதிகளையும் கலக்கி
 விடவும் கூடும். உதாரணமாக, அமெரிக்க
 அரசானது பெருந்தொகையான வியற்
 நாரிய, ஐரோப்பிய அகதிகளை
 ஏற்றுக் கொள்கிறதா? அல்லது
 சல்வடோரிய, குவாற்றமாலா அகதி
 களைத் தள்ளி விடுகிறதா? ஏனெனில்,
 அவரவர்களின் நிலைமைகள் அரச
 சியல் ரீதியாக வேறுபட்ட வையாகும்.
 வியட்நாரிய அகதிகளானால் அவர்
 கள் பொதுவுடைமைப் பீதிக்கோ
 பொருளாதார துர்நிர்வாகத் துக்கோ
 ஆளாகினவர்களாக இருப்பார்கள்.
 ஆனால் சல்வடோரியரோ பொரு
 ளாதார ஆதாயத்துக்காக அமெரிக்காவுக்கு
 இடம் பெயருபவராகக் காணப்படுவர்.
 ஆதலினாலேயே அவர்களுக்குப் புகலிடம்
 மறுக்கப்பட்டுத் திருப்பி அனுப்பப்படுகிறார்
 கள். முரண்பாடுகள் அத்துடன் முடியவில்லை.
 மூன்றாவது நாடுகளின் அகதிகள்
 சம்பந்தப்பட்டவரை, அரசியல்
 சம்பிரதாயத்தைக் கைவிட்டு பெருந்
 தொகையான உதவிப் பணங்களை
 மேற்கு நாடுகள் அகதிகளுக்கு உதவும்.
 திட்டங்களுக்கு நன்கொடையாக அள்ளி
 இறைத்திருக்கின்றன. தங்கள் நாடுகளை
 விடத் தூரதேசங்களில் நிறுவப்பட்டிருக்கும்
 அகதி முகாம்களிலேயே அவ்வகதிகள்
 பராமரிக்கப் படுகின்ற படியால்
 "அகதி" என்னும் பதத்துக்குக் கருத்துக்
 காண்பது ஒரு பிரதானமான விடயமாக
 அவர்களுக்குப் படவில்லை. உள்நாட்
 டிலேயே அகதிகளாக்கப்பட்டவர்
 களின் பிரச்சனைகளோ வேறுபட்

டவை, சிக்கலானவை. பிறநாடுகளின்
 கவனத்தை ஈர்க்க வேண்டுமாயின்,
 நெருக்கடி ஏற்படும் போது நாட்டின்
 எல்லையிலேயே அகதி முகாம்களை
 அமைத்துக் கொள்வது உசிதமாகப்படுகிறது.
 எது எவ்விதாரிபுப்பினும், அகதிகளைத்
 திருப்பி அனுப்புதல் ஒரு இலகுவான
 காரியமல்ல. திருப்பி அனுப்பப்படுபவர்கள்
 பத்திரமாக இருக்கிறார்களா? இருப்
 பார்களா? என்பதுதான் முக்கியமான
 கேள்வி. உதாரணமாக அகதிகளுக்குக் காண
 ஐ.நா. உயராணை அலுவலகம் இந்தி
 யாவிலிருந்து இலங்கைத் தரிழுகதி
 களைத் திருப்பி அனுப்பும் அதே
 வேளையில் ஐரோப்பாக் கண்டத்தில்
 தஞ்சம் புகுந்திருக்கும் தரிழுகதிகளைத்
 துருப்பியனுப்பக் கூடாது அது என்று
 வாதாடுகிறது. ஐரோப்பாவிலிருந்து திருப்பிப்
 போகும் தரிழுகதிகளுக்கு இலங்கையில்
 ஆபத்துண்டென்றால் இந்தியாவி
 லிருந்து திருப்பிப் போகும் தரிழ் அகதிகளுக்கு
 அதே ஆபத்து இருக்கத்தானே செய்யும்!
 அகதிநிலை வரவேண்டிய காரணங்களும்
 அதற்காகிய நிவர்த்தியும் அரசியற்
 கலப்புடன் இருப்பதால் அகதிகள்
 பற்றிய கொள்கைகள் எப்பொழுதும்
 குழப்பம் தருவனவாகமே இருக்கும். ஆபிரிக்க
 ஒற்றமை ஸ்தாபனத்தின் ஒப்பந்
 தத்தின் படி வெளிநாட்டு ஆக்கிரமிப்பு
 அல்லது நாட்டின் நடைமுறைகளைச்
 சீரழித்தல்முதலியவற்றுக் கு இலக்கான
 ஒருவரே அகதி எனப்படுவர். அமெரிக்க
 மாநில அமைப்பின் காட்டஜீன
 பிரகடனத்தின்படி, நாட்டின் பொதுப்
 படையான வன்செயல்கள், பிறநாட்டு
 ஆதிக்கம், உள்நாட்டுக் கலவரம், மனித
 உரிமைகள் பறிக்கப்படுதல் முதலான
 கொடுமைகளின் காரணமாக எவ்
 வெவரின் உயிர்க்களோ அல்லது
 பாதுகாப்போ, சுதந்திரமோ பாதிக்கப்
 படுகிறதோ அவர்களையே அகதிகள்
 எனலாம். ஆகவே மேற்சொன்ன
 நாடுகளில் நடப்பவற்றை உதாரண
 மாகக் கொண்டு மற்றைய நாடுகளும் தத்தம்
 நாடுகளிலுள்ள பிரஜைகளுக்கும் அகதிநிலை
 ஏற்படக்கூடிய மூலகாரணங்கள் ஏதும்
 உளவோ என்பதை ஆராய்ந்து
 அவற்றை அகற்ற முற்படுவதே

மலையகத் தமிழர்கள் இன்றைய நிலை

கடந்த ஒரு வருட காலத்தில்
மலையகத்தில் நடந்திருக்கும் நிகழ்வு
களை நோக்கினால், ஏனைய
தென்னிலங்கைப் பகுதிகளையும்
மற்றும் வடகிழக்கையும் உருக்
குலைத்திருக்கும் கோரச்சம்பவங்கள்
தொழிலாளர் வாழும் மலையகப்
பகுதிகளையும் அழித்துவிடுமோ என்று
அஞ்சத்தோன்றுகிறது. மக்கள்
விடுதலை முன்னணியினதும் அரசு
படைகளினதும் நடவடிக்கைகள்,
ஏற்கனவே அரசியல் பொருளாதாரத்
தாக்குதல்களினால் நொந்து போயிருக்கும்
தோட்டத் தொழிலாளரைக் கடுமை
யாகப் பாதித்து வருகின்றன.
"மரத்திலிருந்து விழுந்தவனை மாடு
மிதித்தது போல" ஆகிவிட்டது
இவர்களது நிலைமை.

தென்னிலங்கையின் பல பகுதி
களில் ஆயுதத் தாக்குதல், கொலை,
பயமுறுத்தல் என்பனவற்றை மேற்
கொண்ட விடுதலை முன்னணி, நாட்கள்
செல்லச் செல்ல பொருளாதார
வீழ்ச்சியினைக் கொணர்வது தான்
அரசினைக் கவிழ்ப்பதற்குச் சிறந்த
வழியென உணர்ந்து, வேலை

நிறுத்தம், ஹர்த்தால், போன்றன
வற்றைத்தாண்டிவிட்டது. இவை எதிர்
பார்த்த பலனைத்தராமையினால்,
பல தலைமுறைகளாக இலங்கைப்
பொருளாதாரத்தின் முதுகெலும்பெனத்
திகழும் மலையகத்தின்மீது முன்ன
ணியின் பார்வை திரும்பலாயிற்று.

மலையகத்தின் ஒவ்வொரு தோட்
டத்துக்கும் விடுதலை முன்னணியினர் ஆயுத
பாணிகளாகச் செல்லத் தொடங்
கினர். வேலை நிறுத்தங்களை
மேற்கொள்ளுமாறு இவர்களால் தோட்
டத்தலைவர்கள் நிர்ப்பந்திக்கப்
பட்டனர். இவர்களை எதிர்த்த
தோட்டத் தலைவர்களிற் சிலர் சுட்டுக்
கொல்லப்பட்டனர். தொழிற்சங்கப்
பிரதிநிதிகள் வேலை நிறுத்தங்களை
ஏற்பாடு செய்யுமாறும், பதவிகளைத்
துறக்குமாறும் இவர்களால் வற்புறுத்தப்
பட்டனர். பிரதிநிதிகள் அனேகருக்குப்
பயமுறுத்தல் கடிதங்கள், தொலைபேசி
மூலமான மிரட்டல்கள் படிப்படியாக
ஆரம்பித்தன.

இது இவ்வாறிருக்க மலையகத்தில்
விடுதலை முன்னணியினால் பேச்சரி

மைக்குக் கட்டுப்பாடு கொண்டு
 வரப்பட்டது. லீடுகளிலோ, தொழிற்சங்க
 அலுவலகங்களிலோ, மேடையிலோ
 முன்னணி பற்றி எவரும் பேசக்கூடாது
 என்ற உத்தரவு மறைமுகமாக
 வழங்கப்பட்டது. இலங்கைத்
 தொழிலாளர் காங்கிரஸின் (இ.
 தொ.கா) ஹற்றன் மாநில இயக்குனர்
 கே.சின்னத்தாம்பி பதுளை மாவட்
 டத்தில் வைத்து ஆவணி மாதம் சுட்டுக்
 கொல்லப்பட்டார். (இச்சம் பவர்
 பத்திரிகைகளில் பிரசுரிக்கப்படாதது
 குறிப்பிடத் தக்கது.) இவர் இ.தொ.கா
 தலைமை அலுவலகத்தில், தனி அறை
 ஒன்றில், ஒரு சிலரே சமூகமளித்திருந்த
 கூட்டத்தில் விடுதலை முன்னணியினைப்
 பற்றிக் குறை கூறியது முன்னணிக்குத் தெரிந்து
 விட்டதாம். இதற்காகவே இவர்
 கொலை செய்யப்பட்டதாகத் தெரிகிறது.
 முன்னணியின் இந்தப் பரிபூரண ஊடுருவல்
 தொழிற்சங்கங்களைச் சேர்ந்த பலருக்கு
 ஆச்சரியத்தைக் கொடுத்துள்ளது.

சாரீப காலத்தில் பல மலையகத்
 தாரிழ் இளைஞர்கள் விடுதலை
 முன்னணியில் சேர்ந்திருப்பது. இந்த
 ஊடுருவலைச் சாத்தியமாக்கியிருக்கலாம்.
 இனவாதம் பேசும் விடுதலை
 முன்னணியில் தாரிழ் இளைஞர்கள்
 சேர்ந்திருப்பது மேலும் ஆச்சரியத்தை
 வளர்த்தாலும், ஐம்பதாண்டு காலமாகத்
 தொழிலாளர் நிலைமையில் மேம்பாடு
 எதனையும் கொண்டுவரத் தவறியுள்ள
 பல மலையகச் சுயநலத் தலைவர்களை
 ஒழித்துக் கட்டுவதற்கு இதுதான் ஒரே வழி
 என்று இளைஞர்கள் முடிவு
 செய்திருக்கலாம் என்று சிலர்
 சமாதானம் கூறுகின்றனர். இவ்விளை
 ஞர்கள் அவ்வாறு சேர்வது முன்ன
 ணியின் நிர்ப்பந்தத்தினாலேயே
 அன்றி உயர் கருத்தினாலோ
 உட்பூசலினாலோ அல்ல என்றொரு
 கருத்தும் நிலவுகிறது.

பல தேயிலை, இறப்பர் தொழிற்
 சாலைகளும் முன்னணியினரால் எரிக்கப்
 பட்டன. கார்த்திகை மாதத்தில் ஊவா
 மாகாணத்திலுள்ள எல்லாத் தேயிலைத்
 தொழிற்சாலைகளையும் எரிப்பதற்கு

முயற்சி எடுக்கப்பட்டது. எனினும்
 தொழிலாளர்கள் ஒன்றிணைந்து பல
 தொழிற்சாலைகளை எரியாது காத்தனர்.
 எஸ்.வி.தப் போராட்டத்திலும் தொழிற்
 சாலைகளை எரிப்பதற்கோ, சேதமாக்
 குவதற்கோ தொழிலாளர் ஒத்துக்
 கொள்வதில்லை. தொழிற்சாலையை
 எரிப்பது தொழிலாளரின் வாழ்க்கையைத்
 தீமூட்டுவது போலாகும் என்பது அவர்களது
 பொதுக்கருத்து. ஆனால் கடந்த ஒரு
 வருடத்தில் மலையகத்தில் 35 தேயி
 லை, இறப்பர் தொழிற்சாலைகள்
 முற்றாக எரிக்கப்பட்டுள்ளன. பல
 சேதமாக்கப்பட்டுள்ளன. பல பெருந்
 தோட்டங்களில் விடுதலை முன்னணி
 யினரது நடவடிக்கைகளினால் ஏற்பட்ட
 மொத்த நட்டம் நூறு கோடி ரூபாயைத்
 தாண்டியுள்ளது என இலங்கை அரசு கூறுகிறது.

முன்னணியின் பலவந்தத்தினால்
 நடத்தப்பட்ட வேலை நிறுத்தங்கள்
 காரணமாகத் தொழிலாளர் மிக
 மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர்.
 வேலைக்குச் சென்றால் துப்பாக்கிச்சூடு;
 செல்லாவிட்டால் சம்பளரில்லை.
 சுவரில்லாமல் சித்திரம் வரைய முடியாது
 என்பதனைப் பல மாதங்களுக்குப் பின்
 உணர்ந்த முன்னணி, தொழிலாளருக்குக்
 கிழமைக்கு ஆறு நாட்களுக்கு சம்பளம்
 வழங்கப்பட வேண்டும் என்று
 உத்தரவு இட்டது. தோட்டத் தொழி
 லாளர் (இந்திய) சட்டவாக்
 கத்தின் கீழ் தொழில் செய்யத்
 தயாராகவிருக்கும் எந்தவொரு
 தொழிலாளரிக்கும் தொழில் வழங்கப்
 பட்டாலும், வழங்கப்படாவிட்டாலும்
 கிழமைக்கு ஆறு நாட்களுக்கு சம்பளம்
 வழங்கப் படவேண்டும். ஆனால்
 இச்சட்டம் அநேகமாக அமுல்
 படுத்தப்படுவதில்லை. சட்டத்தை ஏதோ
 ஒருவிதத்தில் அமுல் செய்யும் முன்னணி
 யினரைப் பாராட்டவேண்டும்.

விடுதலை முன்னணியின் உத்தரவு
 களைச் செயற்படுத்த மறுத்த தோட்ட
 நிர்வாகிகள் கொலை செய்யப்படுவதை
 யும் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. இதுவரை 27
 நிர்வாகிகள், தமிழர்கள் உட்பட,
 கொல்லப்பட்டுள்ளனர். நிர்வாகிகளுக்குப்

பாதுகாப்பு வழங்கியுள்ள அரசாங்கம், தொழிலாளர் தர்மைத் தாமகவே பாதுகாப்பதுடன் தோட்ட ஆதனத் தையும் காக்க வேண்டும் என்று கூறியுள்ளது. இதற்காகவே ஒவ்வொரு தோட்டத்திலும் 45 காவலருக்கு ஆயுதப் பயிற்சி வழங்கப்பட இருப்பதாகவும், இப்பயிற்சியை அளிப்பதற்கு 1500 அரசு படையினர் பயன்படுத்தப்படுவர் எனவும், மொத்தமாக 22,500 பேர் பயிற்சி பெறுவர் எனவும் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

இது இப்படியிருக்க மக்கள் விடுதலை முன்னணியினரை வேட்டையாடுகிறோம் என்ற சாட்டில் அரசு படையினரின் அட்டகாசங்கள் அதிகரித்து வருவதையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது. முன்னணியின் துப்பாக்கிக்குப் பயந்து மறுபக்கம் திரும்பினால் அங்கு அரசு படைத் துப்பாக்கியைச் சந்திக்க வேண்டியுள்ளது. வேலைக்குச் செல்லாத தொழிலாளர்கள் ஆயுதப் படையினரால் கடுமையாகத் தாக்கப்படுகின்றனர். பல தோட்டங்களில் பெண்கள் மானபங்கப்படுத்தப் பட்டுள்ளதாகவும் கூறப்படுகிறது. தோட்ட நிர்வாகம் முதல், "மந்திரிகள்" வரை தொழிற்சங்கங்கள் முறையிட்டுத் தாக்குதல்கள் ஓய்வதாகத் தெரியவில்லை. தொழிற்சங்கவாதிகளும் தாக்கப்படுகின்றனர். அச்சுறுத்தப் படுகின்றனர். கார்த்திகை மாதத்தில் இலங்கைத் தோட்டத் தொழிலாளர் செங்கொடிச் சங்கத்தின் தலைவர்கள் இராணுவத்தினால் கைது செய்யப்பட்டனர். சங்க அலுவலகத்திலுள்ள ஆவணங்கள் அனைத்தும் எடுத்துச் செல்லப்பட்டன. பின்னர் ஜனாதிபதியின் தலையீட்டின் பேரில் இவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டனர்.

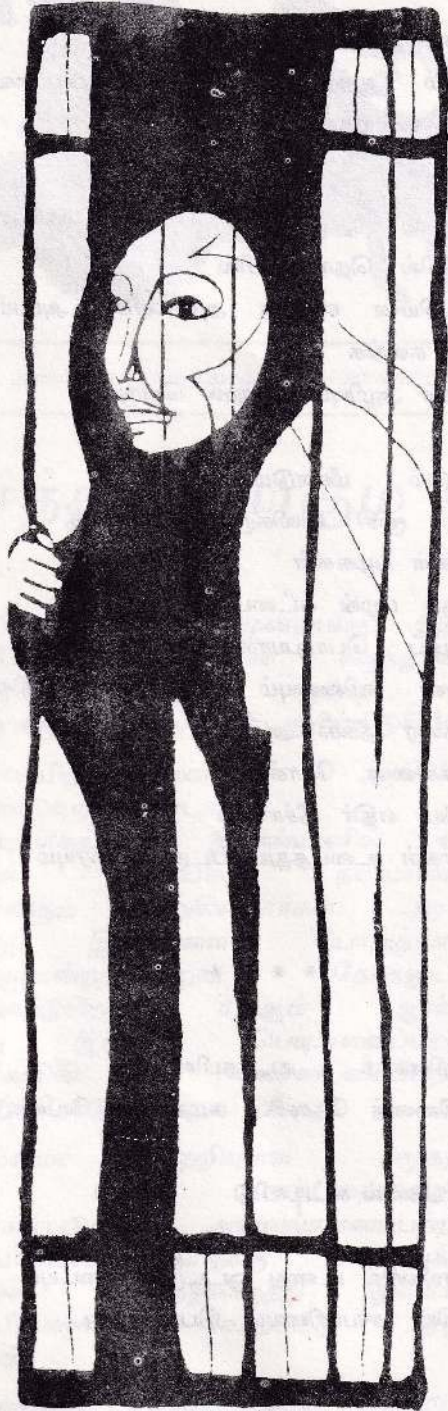
"சிங்களப் பாட்டாளிகளுக்கு வாழ்வு வழிக்க இந்தியாவின் ஆக்கிரமிப்புச் சக்திகளான மலையகத் தரிமர் அகற்றப்பட வேண்டும்" என்று இதுகாறும் கூறி வந்த முன்னணியினர், இன்று தொழிலாளருக்கு உரிய உயர் சம்பளம் வழங்கப்பட வேண்டும், அவர்களது வாழ்வு வளம்பட வேண்டும் என்று

கூறுவதை எவ்வாறு நற்பலாம் என சில எழுத்தாளர்கள் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளனர். அமைதியின்மையைக் காரணமாகக் கொண்டு இந்திய அமைதிப்படை மலையகம் புகுவதைத் தவிர்க்கவும், சிங்களப் பேரினவாதத்திற்கு இடைஞ்சலாக மலையகத் தரிமருடன் வடகீழ்த்தரிமர் இணைவதைத் தடுக்கவும், இன்றைய மலையகத் தலைமையைத் தொலைக்கவேண்டும் இந்த "முதலைக் கண்ணீர்" எனவும் அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்.

விடுதலை முன்னணித் தலைவர்கள் கொல்லப்பட்டதைத் தொடர்ந்து மலைநாட்டில் பெருமளவு வன்செயல்கள் குறைந்திருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. பெரும் பாதிப்புற்றிருந்த பதுளை மாவட்டத்தில் தொழிலாளர் தொடர்ந்து தொழிலுக்குத் தடையின்றிச் செல்கின்றனர். ஆனால் அரசன் விட்டாலும் புருசன் விடாமட்டான் என்பதுபோல் ஆயுதப் படையினரின் வன்செயல்கள் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதே சமயத்தில் பெருவாரியான மலையகத் தரிமர் இளைஞர்கள் வன்செயல்களுக்கு ஈடு கொடுப்பதற்காக, ஆயுதப் பயிற்சி பெற வடகிழக்கு மக்கள் தொண்டர் படையினரிடம் செல்வதாகத் தெரிய வருகிறது. பயிற்சி பெற்று இவர்கள் திரும்பிய பிறகு மலையகம் போர்க்களமாக மாறும் எனவும் மலையக மக்களிடம் பலர் அஞ்சுகின்றனர். விடுதலை முன்னணி ஒரு பக்கம்; அரசு படை மறுபக்கம்; தோட்டக் காவற்படை இன்னொரு பக்கம்; தொண்டர் பயிற்சிப்படை மற்றொரு பக்கம். இச்சூழலுள் சிக்கி நிற்கும் மலையக மக்கள் தம் எதிர்காலத்தை எவ்வாறு நிர்ணயிக்கப் போகிறார்கள். அமரர் சி.வி. வேலுப்பிள்ளை எழுதியது போன்று "மலையகம் மீண்டும் ஒரு படைக் காயாக உருட்டப்படப் போகின்றதோ" என்ற கேள்வி தான் மனத்தில் எழுகின்றது.

இரு கவிதைகள்

விடுதலை

கோகுலன்

எல்லைகளை வைத்து முன்னேறு
இலக்கிற்கு அவை தேவை

நடத்தலும் பாய்தலும்
ஒடலும் ஊரலும்
எல்லையை நோக்கிய பேர்நகர்வு

எல்லைகளைத் தொட்டபோது
அவை முடிவல்ல எனஅறி

எல்லைகளை உடைத்தெறி

புதிய எல்லைகளை தாரத்தே வைத்து
மீண்டும் துவங்கு

விடுதலை என்பது எல்லைகட்குள் ஒடுங்குவதல்ல

பயணம்

இக்கரை நின்று அக்கரை நோக்கி
ஆற்றினைக் கடக்கும் அரிய ஒட்டம்

மூசி மூசி வலித்தவன் கைகள்
வலியினில் சோரும்

எதிர் அலையினில் அலையும்
எனினும்
பயணத்தில் தரிப்பு ஏது

அக்கரைக் குறி அதோ அதோவென
இலக்கினை நோக்கிய இடநகர்வில்
கைகளும் கால்களும்
வலித்து மகிழ்வன

ஆற்று ஒட்டத்தோடு படகு போகின்
மீனும் அள்ளலாம்
மூச்சிழுத்து சாகவும் தேவையில்லை
படகைப் பின்னிழுப்போன்
கோவித்துக் குழறுகிறான்

ஆற்றோடு போவது இலகு
ஆனாலும்
அள்ளப்படுவதும் ஒத்தோடுவதும்
கடலோடு கலப்பதுமா வாழ்க்கை
பெருப்புப் பெருங்கடலில்
பொருமி மடியவா நாம் பிறந்தோம்

மீண்டும் மீண்டும் மூசிவலிக்கையில்
நொந்து நசியும் பொத்தல் படகினை
உதைத்து விழுத்த எழுவன அலைகள்

கரையினில் வேறு குளிக்கும் இளககள்
சுண்டி இழுப்பன காற்பொந்தாட

கவனக் குறைவு
சலனம் ஆற்றாமை கோணற் பார்வை
பாதையை மாற்ற படகு சரியும்

எனினும்
சடுதியில் தொலைவில்
மலையென எழுந்த அலையின் அடியினில்
பிடரி கலங்க
சலனம் அழியும் ஆற்றல் பெருகும்

மீண்டும் மீண்டும்
மூசி மூசி வலிக்கும் கைகளில்
பாசிகள் பழகுகள்
பெரும் பழங் கடடைகள்
பொடிப் பொடியாக
புதியன விளையும் மகோன்னத நிகழ்வு
இக்கரை நீக்கி அக்கரை உள்ள
இலக்கினை நோக்கிய
இனிய எதிர் நீச்சலில்
இடர்கள் உடைத்துப் படகு விரையும்

* * * *

ஆற்றினைக் கடந்தபின்
படகினைத் தோளில் சுமக்கவா வேண்டும்

கரையினில் கட்டிவிடு

தரையினில் உனது ஒட்டமும் நடையும்
படகின் சவாரியைப் பொறுத்தது

வருமான உதவித்தொகை பெறுவது எவ்வாறு

வருமான உதவித் தொகை என்பது என்ன?

உணவு, வாடகை, மற்றைய வாழ்க்கைச் செலவுகள் ஆகியவற்றுக்காகச் செலுத்த உதவி தேவைப்படுவோருக்கு அரசு வழங்கும் பணத் தொகை வருமான உதவித் தொகையாகும் (Income support). ஐக்கியமூடியரசில் (United Kingdom) அகதியாக இருப்பவர் அல்லது அரசியல் தஞ்சம் கோருபவர் எப்படி வருமான உதவித் தொகையைப் பெறுவது என்பது பற்றி கீழே குறிப்பிடுகிறோம்.

நீங்கள் வருமான உதவித் தொகையைப் பெற முடியுமா?

இது உங்களுடைய தற்போதைய குடிவரவுத் தகுநிலையைப் (Immigration status) பொறுத்ததாகும்.

* உங்களுக்கு அகதித் தகுநிலை (Refugee status) வழங்கப்பட்டிருந்தால், அல்லது விதிவிலக்குத் தங்குதல் அனுமதி (Exceptional Leave to remain) வழங்கப்பட்டிருந்தால், மற்றைய ஐக்கிய மூடியரசுக் குடிமக்களைப்போன்று வருமான உதவித் தொகையைப் பெறலாம்.

* தஞ்சம்கோரி உள்நாட்டு அலுவலகத்தின் (Home office) முடிவிற்காகக் காத்திருந்தால் நீங்கள் ஒரு அரசியல் தஞ்சக் கோரிக்கையாளர் (Asylum seeker) ஆவீர்கள். (தற்காலிக அனுமதி வழங்கப்பட்டவர்களையும் இது உள்ளடக்கும்) தஞ்சக் கோரிக்கையாளர் அனைவருக்கும் வருமான உதவித் தொகை பெறுவதற்கு சட்ட உரிமை உண்டு. ஆனால் இவர்களிடம் பணம் இல்லாதிருந்தால் மட்டுமே இவ்விரிமையுண்டு.

உங்களுடைய தற்போதைய குடிவரவுத் தகுதி நிலை என்ன என்பது பற்றி உங்களுக்கு நிச்சயமில்லாவிடில், வருமான உதவித் தொகையைக் கோருமுன்னர் அண்மையிலுள்ள குடிமக்கவ்வுலோசனைக்குழுவிடம் (Citizens Advisory Bureau) ஆலோசனை பெறலாம்.

* வருமான உதவித் தொகையைக் கோருவது உங்களுடைய அரசியல் தஞ்ச விண்ணப்பத்தைப் பாதிக்காது என்பதை நினைவிற் கொள்ளவும்.

நீங்கள் அரசியல் தஞ்சக் கோரிக்கையாளராக இருந்தால் வருமான உதவித் தொகை பெறுவது எப்படி?

(1) வருமான உதவித் தொகை, சமூகப் பாதுகாவல் திணைக்களத்தினால் (Department of Social Security - பின்வரும் பகுதிகளில் திணைக்களம் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது) வழங்கப்படுகிறது. நாட்டின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் இத்திணைக்களத்தின் கிளைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே முதற் படியாக, தொலைபேசிப் புத்தகத்தில், Health and Social Security, Department of, என்ற பெயரின் கீழ்ப் பார்த்து அண்மையிலுள்ள அலுவலகம் எது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்.

இத்திணைக்களத்தின் அலுவலகங்கள் வழக்கமாக திங்களிலிருந்து வெள்ளிவரை காலை 9.30 மணிமுதல் பிற்பகல் 3.30 மணிவரை திறந்திருக்கும். எனினும் அதிகாலையில் செல்ல முயற்சிப்பது நல்லது.

(2) முதன் முறையாக வருமான உதவித் தொகை கோரும் அகதிகள், அரசியல் தஞ்சக் கோரிக்கையாளர் ஆகியோர், திணைக்கள மேற்பார்வையாளரினால் (IDSS Supervisor) பேட்டி காணப்படுதல் வேண்டும். ஆகவே உங்களுடைய பகுதித் திணைக்கள

மேற்பார்வையாளரைச் சந்திப்பதற்கு திகதியையும் நேரத்தையும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டியது அடுத்தபடியாகும். இதற்கு நீங்கள் கீழ்வரும் இரு முறைகளுள் ஒன்றைக் கையாளலாம்.

தொலைபேசி மூலம் திணைக்கள அலுவலகத்துடன் தொடர்பு கொண்டு நீங்கள் ஒரு அகதி என்பதையும் வருமான உதவித் தொகை பெறவேண்டியுள்ளது என்பதையும் விளக்கி, சந்திப்பதற்கு திகதி நேரத்தைக் குறிப்பிடுமாறு கோரலாம்.

திணைக்கள அலுவலகத்திற்கு நேரடியாகச் சென்று, சந்திப்பதற்கு திகதி நேரத்தைக் குறிப்பிடுமாறு கோரலாம். அங்கு செல்லும் வேளையில் வருமான உதவித் தொகைக்கான விண்ணப்பப் படிவத்தையும் நீங்கள் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

(3) திணைக்கள அலுவலகத்திற்குச் செல்லும்போது, சரியான ஆவணங்கள் (Documents) அனைத்தையும் எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். இவையாவன,

* அரசியல் தஞ்சம் கோரியிருக்கிறீர்கள் என்பதற்கான சான்று. உங்கள் விண்ணப்பத்தைப் பெற்றுக் கொண்டதற்கு உள்நாட்டு அலுவலகத்தினால் வழங்கப்பட்ட ரசீதாகவோ, வழக்கறிஞரால் கொடுக்கப்பட்ட கடிதமாகவோ அல்லது ஒரு அகதிகள் குழுவினால் (Refugee group) அல்லது ஆலோசனை நடுவத்தினால் (Advice centre) நீங்கள் அரசியல் தஞ்சம் கோரி விண்ணப்பித்திருக்கிறீர்கள் என்பதனை உறுதிப்படுத்தும் முகமாக வழங்கப்பட்ட கடிதமாகவோ இருக்கலாம்.

இவற்றில் எதுவுமே இல்லாவிட்டாலும்கூட நீங்கள் திணைக்களத்திற்குச் செல்லலாம்; ஆனால் வருமான உதவித் தொகை பெறுவதில் சிரமங்கள் ஏற்படலாம்.

* நீங்கள் வாடகை செலுத்துகிறீர்கள் என்பதை உறுதிப்படுத்து முகமாக வாடகைப் புத்தகம் அல்லது வாடகை ரசீது.

(4) நீங்கள் திணைக்களத்தை அடைந்தவுடன் வருமான உதவித் தொகைப்பகுதிக்குச் (Income support section) செல்லவும். அங்கு உங்களை ஒரு திணைக்கள அலுவலர் சந்திப்பார். நீங்கள் ஒரு அகதி என்பதையும், வருமான உதவித்தொகை பெற இருக்கிறீர்கள் என்பதையும் அவரிடம் விளக்கவும்.

ஒரு கோரிக்கைப் படிவம் (Claim form) உங்களுக்கு வழங்கப்படும். இதனை நிரப்பித் திணைக்களத்திற்குத் தபால் மூலம் அனுப்பவேண்டும்.

ஆனால் உங்களுக்குப் பணம் உடனடியாகத் தேவைப்பட்டால் படிவத்தை திணைக்கள அலுவலகத்திலேயே நிரப்பி நேரடியாகக் கையளித்து விடலாம். உங்களிடம் பணம் இல்லை என்பதை அவர்களிடம் கூறி, மேற்பார்வையாளரினால் அன்றே பேட்டி காணப்பட வேண்டும் என்று நீங்கள் வற்புறுத்தலாம். இத்தருணத்தில் பல மணிநேரம் நீங்கள் காத்திருக்க நேரிடலாம். அப்படிக் காத்திருக்க உங்களால் முடியாவிடில் அடுத்த சில திணைக்களங்களுக்குள் மேற்பார்வையாளரைச் சந்திப்பதற்கான நாள் நேரத்தைக் கேட்டு உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

முக்கியமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டியவை.

* நீங்கள் அரசியல் தஞ்சம் கோரியுள்ள காரணம் திணைக்களத்துக்குத் தெரியாதேவையில்லை. அரசியல் தஞ்ச விடயம் உங்களுக்கும் உள்நாட்டு அலுவலகத்திற்கும் இடையிலானது மட்டுமே.

* உங்களிடம் பணம் இல்லாவிட்டால் மட்டுமே திணைக்களம் வருமான உதவித் தொகையை வழங்கும்.

(5) பேட்டியின் போது உங்களிடம் பின்வருவன கேட்கப்படும்.

நீங்கள் தங்குமிடம் -ஐக்கிய முடியரசில் உங்களுக்குக் குடும்பம் எதுவும் இருப்பின் அதன் விபரம் -உங்களுடைய பிறந்த திகதி நீங்கள் இதற்கு முன்னர் வருமான உதவித் தொகை கோரியிருக்கிறீர்களா? -உங்களிடம் பணம் அல்லது சேமிப்பு இருப்பின் அதன் விபரம் -நீங்கள் செலுத்தும் வாடகை நீங்கள் எந்நாட்டுக் குடியரிமை உடையவர் -நீங்கள் பிறந்த இடம் -நீங்கள் ஐக்கிய முடியரசில் வந்தடைந்த திகதி -அரசியல் தஞ்சத்திற்கு நீங்கள் விண்ணப்பத்த திகதி உங்களுடைய உள்நாட்டு அலுவலகக் குறிப்பிலக்கம்.(Home Office reference number) இருந்தால் மட்டும்) -ஐக்கிய முடியரசில் வந்தடைந்த பொழுது உங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட குடிவரவு அனுமதியின் தன்மை.(Type of Visa)(வழங்கப் பட்டிருந்தால் மட்டும்)

(6)உங்களுடைய விண்ணப்பம் திணைக்களத்தினால் பெறப்பட்ட தினத்திலிருந்து வருமான உதவித் தொகை பெற உங்களுக்கு உரிமையுண்டு. ஆனால் முதற்தடவையாக இத்தொகை உங்களுக்குக் கிடைப்பதற்கு ஒரு வார காலமாகலாம். திணைக்களம் உங்களுக்கு ஒரு ஜைரோ காசோலையை (GIRO CHEQUE) அனுப்பும்.இதனை நீங்கள் ஒரு தபால் அலுவலகத்தில் காசாக்கிக் கொள்ளலாம்.சில வாரங்களுக்குப் பின் தொகைகள் அச்சிடப்பட்ட காசோலைப் புத்தகம் ஒன்றை திணைக்களம் உங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கும். காசோலைகளை நீங்கள் வாரத்திற்கு ஒன்றாகக் காசாக்கிக் கொள்ளலாம்.

நீங்கள் பெறக்கூடிய வருமானத் தொகை எவ்வளவு?

நீங்கள் பெறக்கூடிய தொகை, உங்களுடைய வயது,குடும்பச் சூழ்நிலை,நீங்கள் ஒரு விடுதியில் தங்குபவரா? (அதாவது ஷோட்டல்,விடுதி அல்லது உணவு வழங்கும் இடங்கள்) என்பதைப் பொறுத்துள்ளது.

வருமான உதவித் தொகை ஒரு சிறு தொகை மட்டுமேயாகும்.உணவு மற்றும் சவாக்காரம்,பற்பசை ஆகியவை போன்ற அத்தியாவசியப் பொருட்களை நீங்கள் வாங்கவும்,எரிபொருள் (Fuel)துணிமணி இவற்றுக்காக உதவி செய்யவும் வழங்கப்படும் தொகையே இதுவாகும்.

வாடகை நிலைமை என்ன?

நீங்கள் தனி வீட்டுரிமையாளர் (Private landlord) ஒருவருக்கோ, உள்ளூர் சபைக்கோ(Local Council) வாடகை செலுத்தினால் திணைக்களம் உங்களுடைய நிலைமையை உள்ளூர்ச் சபையின் வீடமைப்பு உதவி அலுவலகத்திற்கு (Housing Benefit Office)அறிவிக்க வேண்டும்.உங்களுடைய வாடகையையும்,உள்ளூர் வரியில் (Rates)80 சதவீதத்தையும் வீடமைப்பு உதவி அலுவலகம் செலுத்த வேண்டும்.

உங்களுக்கு உரிய தொகை வழங்கப்படுகிறதா என்பதைத் தெரிதல் எப்படி?

குடிமக்கள் ஆலோசனைக் குழு,சட்ட நடுவங்கள்(Law Centres)ஆகிய அலுவலகங்களில் ஆலோசனை பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

திணைக்களம் வருமான உதவித் தொகை வழங்க மறுத்தால் என்ன செய்வது?

வருமான உதவித் தொகை வழங்குவதில், திணைக்களம் பல சந்தர்ப்பங்களில் பிழை செய்திருக்கின்றது.சில வேளைகளில் இப்படியும் அவர்கள் கூறலாம். 'உள்ளாட்டு அலுவலகம் உங்களுடைய நிலைமை மீதான முடிவை எடுக்கும்வரை நீங்கள் வருமான உதவித் தொகை பெற முடியாது'

இக்கூற்றில் உண்மை கிடையாது. திணைக்களம் உதவித் தொகை வழங்க மறுத்தால் கூடிய விரைவில் ஒரு ஆலோசனை நடுவத்துடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.

உங்களுக்கு உடனடியாகப் பணம் தேவைப்பட்டால் என்ன செய்வது?

முதற் தடவையாக உங்களுக்கு வருமானத் தொகை கிடைப்பதற்கு குறைந்தது ஒரு வாரமாவது செல்லும். உணவு, தங்குமிடம் இவற்றுக்குச் செலுத்துவதற்கு உடனடியாகப் பணம் தேவைப்பட்டால் சமூக நிதியத்திலிருந்து (Social Fund) ஒரு அவசரக் கடனை (Crisis Loan) வழங்குமாறு திணைக்களத்தை நீங்கள் கோரலாம். திணைக்களத்தின் சமூக நிதிய அலுவலரை (Social Fund Officer) அன்றே சந்திக்க நீங்கள் கோரிக்கை விடுக்க வேண்டும்.

இக்கடனைப் பெறுவதற்கு சட்ட ரீதியிலான உரிமை எவருக்கும் கிடையாது. யாருக்குக் கடன் வழங்கலாம் என்பதனை சமூக நிதிய அலுவலர் தீர்மானிக்க வேண்டும். கடன் பெறுவதற்கு நீங்கள் பின்வருவனவற்றை நிரூபிக்க வேண்டும்:

1) வேறு எவ்விடத்தும் உதவி பெறுவது சாத்தியமில்லை. அத்துடன்,
2) உடனடியாகப் பணம் வழங்காவிட்டால் உங்களுடைய உடல் நிலைக்கோ அல்லது பாதுகாப்புக்கோ பாதிப்பு ஏற்படலாம் உதாரணமாக, பசியால் வாட அல்லது தங்க இடமில்லாதிருக்க நேரிடலாம்.

திணைக்களத்திலிருந்து பெறும் கடன் தொகை திரும்பச் செலுத்தப்பட வேண்டும். நீங்கள் பெற்ற கடன் உங்களுடைய வருமான உதவித் தொகையிலிருந்து சில வாரங்களில் கழிக்கப்படும்.

துணி, தளவாடம் போன்ற ஏனைய அத்தியாவசியத் தேவைகளுக்காகவும் சமூக நிதியிலிருந்து நீங்கள் பணம் கோரலாம். சில சந்தர்ப்பங்களில் இத் தொகை மானியமாக (Grant) வழங்கப்படும். அவ்வாறு வழங்கப்படும் பணத்தைத் திரும்பச் செலுத்தத் தேவையில்லை. ஆனால் இதுபற்றி திணைக்களத்தைக் கேட்கு முன்னர் ஒரு ஆலோசனை நடுவத்தின் ஆலோசனையைப் பெற்றுக் கொள்ளவும்.

நீங்கள் தொழில் புரிந்து கொண்டு வருமான உதவித் தொகை கோரலாமா?

ஒரு வாரத்தில் 24 மணி நேரத்திற்கு அதிகமாக நீங்கள் தொழில் புரிந்தால் திணைக்களம் உங்களுக்கு வருமான உதவித் தொகை வழங்காது.

நீங்கள் பகுதிக்காலத் தொழில் (Part-time) புரிந்தால் வருமான உதவித் தொகை கோர முடியும். ஆனால் இதற்கு விசேட விதிகள் உண்டு. ஆகவே முதலில் நீங்கள் ஒரு ஆலோசனை நடுவத்திடம் ஆலோசனை பெற வேண்டும்.

நீங்கள் கல்வி கற்றுக் கொண்டு வருமான உதவித் தொகை கோரலாமா?

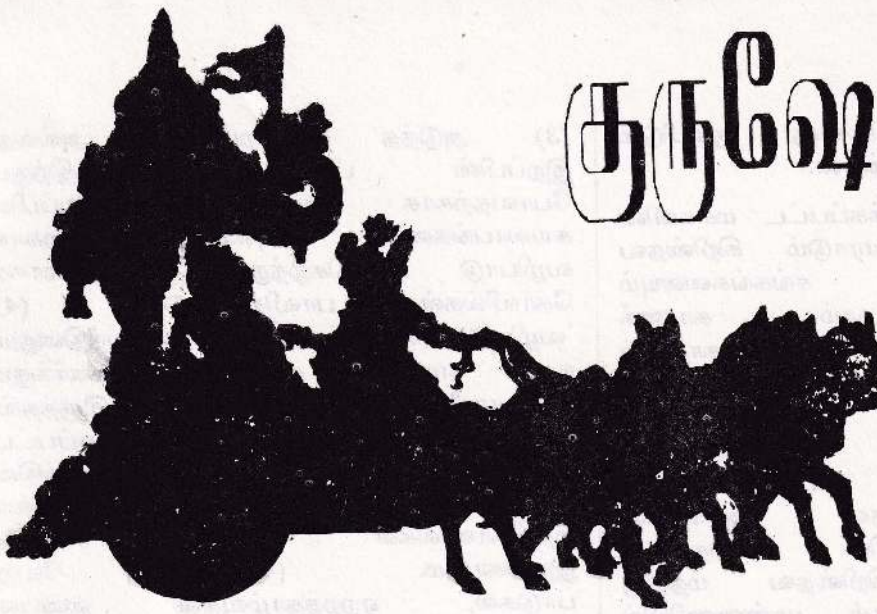
பகுதிக் காலமாகவோ (Part-time), வாரத்தில் 21 மணி நேரத்திற்குக் குறைவாகவோ கல்வி கற்றால் வருமான உதவித் தொகையை நீங்கள் பெற முடியும். ஆனால் நீங்கள் முழு நேரக் கல்வி கற்பவராயிருந்தால் அவ்வாறு பெற முடியாது.

இதற்கும் விசேட விதிகள் உண்டு - முக்கியமாக 19 வயதிற்குக் குறைந்த யுவர்களுக்கு ஆகவே முதலில் நீங்கள் ஒரு ஆலோசனை நடுவத்திடம் ஆலோசனை பெறவேண்டும்.

(பிரித்தானிய அகதிகள் மன்ற வெளியீட்டிலிருந்து எடுக்கப்பட்டு நன்றியுடன் பிரசுரிக்கப்படுகிறது. மேலதிக விபரங்களை அறிய விரும்புவோர் தமிழகதி செயற்பாட்டுக் குழுவினருடன் தொடர்பு கொள்ளவும்)

குருவேத்திரம்

தர்மம் மறுபடியும் வெல்லுவதற்குரிய போரில் எடுபடுவோரின் களம் இது.

செத்துப்போகும் இந்துமதம்

தமிழ் அகதியின் மூன்றாவது இதழில் வெளிவந்த ஆசிரியரின் கருத்துக்களை வாசித்தேன். அதனை ஒட்டி எழுந்த எனது கருத்துக்களைக் கீழே குறிப்பிடுகிறேன்.

கோவிலுக்குள்ளை அரசியலைக் கொண்டுவரவேண்டாம் இப்படியாகத்தான் இலண்டனில் உள்ள இந்துக் கோவில் நிர்வாகிகளும் பக்தர்களும் கூறுகின்றார்கள். அரசியல் என்பது இவர்களைப் பொறுத்தளவில் பாராளுமன்றத்தடனும் தேர்தலுடனும் நின்றிவிடுகிறது. 83ஆம் ஆண்டின் பின்பு இயக்கப் பெடியனைப்பற்றியும் அவர்களின் சண்டையைப்பற்றியும் கதைப்பதோடு நின்றிவிடுகிறது.

தம்மைச் சுற்றியுள்ள சமூகத்தின் நிலை என்ன என்பதைப்பற்றியோ அவர்களப்படும் அவலங்களைப்பற்றியோ கோவிலைச்சார்ந்தோருக்கு அக்கறையில்லை. சமூகத்திலிருந்து இவர்களும் கோவில்களும் வேறுபட்டு நிற்கின்றார்கள்.

இந்நிலை இலண்டனில் மட்டுமல்ல உலகெங்குமுள்ள இந்துக் கோவில்

களினதும் பக்தர்களினதும் பிராமணர்களினதும் நிலையும் இதுவேதான். தழுவள்ள சமூகத்தின் குறிப்பாக இந்துக்களின் அவலங்களை நீக்குவதற்கோ அன்றி அவர்களை முன்னேற்றுவதற்கோ இக் கோவில்கள் ஒரு களமாக அமைவதில்லை. இந்து சமய அறிவினை வளர்ப்பதற்குக்கூட இக் கோவில்கள் முன்வருவதில்லை. மாறாகப் பரம்பரை பரம்பரையாகச் செய்துவரப்படும் கிரியைகளை மாத்திரம் தொடர்ந்து கடைப்பிடித்து வருகிறார்கள். இக் கிரியைகளைப்பற்றிய விளக்கத்தினை அறியவேண்டுமென்ற ஆவல் பக்தர்களுக்கும் கிடையாது. அதேவேளை அதனைப்பற்றிய விளக்கத்தினைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணமும் கோவிற் பிராமணரிடமும் இல்லை. விதிவிலக்காக ஒரு சில பிராமணர்கள் விளக்கத்தினை அளிக்க வெளிக்கிடும்போது கோவில் நிர்வாகத்தினர் அவர்களுக்கு முட்டுக்கட்டையாக நிற் கின்றனர். இதனால் கோவில்கள் இன்று வெறும் கட்டிடங்களாகவும் "மெய்யடியார்கள்" கூடித் தமது சுய "முக்திக்காக" விக்ரிகரங்களைச் சுற்

றிச் சுற்றி விளக்கமில்லாது கும்பிடும் இடமாகவுமே இருக்கின்றன.

உலகெங்கனும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் உரிமைகளுக்காகப் போராடும் கிறிஸ்தவ மதகுருமார்களையும் சங்கங்களையும் கோவில்களையும் நாம் காணக் கூடியதாயுள்ளது. தம் இனத்திற்காகவும் மதத்திற்காகவும் போராடும் முஸ்லிம் மதகுருமார்களையும் காண்கின்றோம். தென் ஆபிரிக்க வெள்ளையரின் நிறவெறிக்கு எதிராக நடக்கும் ஆர்ப்பாட்டங்களிலும் தென் அமெரிக்க ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் விடுதலைப் போராட்டங்களிலும் கிறிஸ்தவ மதகுரு மார்களும் கோவில்களும் முன்னணியில் நிற்கின்றனர். கமிலோ ரோறெஸ் எனும் கிறிஸ்தவ மதகுரு கோவிலைத் துறந்து காட்டினுள் சென்று நசுக்கப்பட்ட மக்களின் விடுதலைக்காகப் போராடும் கெரில்லாக்களுடன் சேர்ந்து துவக்கினை ஏந்திப் போராடி உயிர் நீத்த சம்பவத்தினைப் பலரும் அறிவர். நிக்கரகுவாவில் பல மதகுருமார்கள் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்காகப் போராடி இன்று அம்மக்களின் அரசிலும் அங்கத்துவம் வகிக்கின்றார்கள்.

இதே வேளையில் இந்தமத ஸ்தாபனங்கள் போன்று பிற்போக்கு பழைமைவாத கிறிஸ்தவ, இஸ்லாமிய மதகுருமார்களும் கோவில்களும் இருக்கவே செய்கின்றன. நிக்கரகுவாவிலும் ஏனைய தென்அமெரிக்க நாடுகளிலும் பிற்போக்குவாத கிறிஸ்தவ மதகுருமாரை வெளிப்படையாகவே காணலாம்.

இந்து மதத்தினரைப் பொறுத் தவரையில் முற்போக்குத்தனமான கோவில்களோ, அமைப்புக்களோ இல் லாதிருப்பதே இவர்களை ஏனைய மதத் தினரிடமிருந்துவித்தியாசப்படுத்துகிறதென்படிப் பிற்போக்குத்தனமாக இருப்பதற்குப் பின்வரும் காரணங்களைப் பிரதான மானவையாகக் கூறலாம். (1) மதத்தினைப் பற்றிய விளக்க மின்மை, அறிவின்மை. (2) சமூகத்தின் யதார்த்த நிலைமை களிலிருந்து மதமும், கோவில்களும் பிராமணர்களும் அந்நியப்பட்டு நிற்கல்.

(3) அடுத்த நற்பிறப்பிற்கு அல்லது இறப்பின் பின் சொர்க்கத்திற்குப் போவதற்காக அல்லது இப்பிறப்பில் சுயலாபங்களை அடைவதற்காக வழிபாடு நிகழ்த்தும் இடமாகக் கோவில்கள் பாவிக்கப்படுதல். (4)

"வழிபடுபவரினதும், அவரது குடும்பத்தினதும் நலன்" எனும் சுயநலத்தை வளர்க்கும் இடமாகவே கோவில்கள் இருத்தல். மாறாக தாழ்த்தப்பட்ட ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் அல்லது முழுச் சமூகத்தின் நலனிற்காகவோ விடிவிற்காகவோ இக்கோவில்கள் ஒரு களமாக இயங்காமை. (4) சாதி வேறு பாடுகள், ஏற்றத்தாழ்வுகள் என்பன வற்றை வளர்க்கும் இடமாகக் கோவில்கள் இயங்கும் நிலை. (5)

வழிபடுவோரின் மொழியில் வழிபாடு நிகழ்த்தப்படாமை. (6) மேற்கு நாடுகளின் விஞ்ஞான வளர்ச்சிக் கேற்ப இந்து மதத் தத்துவங்களைப் புதியமுறையில் விளக்கிக் கூறாமை.

விவேகாநந்தர் ஏற்படுத்திய புரட் சியினைத் தொடர்ந்து எடுத்துச் செல்வதற்கு அவரின் பின் இன்றுவரை எவரும் தோன்றவில்லை. விவேகாநந்தரின் பின் வந்தோர் எல்லோரும் தத்தமது ஸ்தாபனத்தையும், நிதிநிலைமையை யும் வளர்த்தனரே தவிர விஞ்ஞான ரீதியாக இந்துமதத்தினை விளக்கவோ அன்றி சாமானிய மக்களோடு பழகி அவர்களுக்குச் சமய அறிவினை ஊட்டவோ முன்வரவில்லை. வசதி படைத்தோருக்கு "தரிசனம்" கொடுப்போராகவே இவர் களிருக்கின்றனர். விவேகாநந்தரைப் போன்று இராமானுஜரும் முற்போக் காளராக இருந்தமையால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களோடு அவரால் பழக முடிந்தது. சேவை செய்ய முடிந்தது. இராமானுஜரின் இறப்போடு அதுவும் நின்று போயிற்று.

கடவுள் என்னை மக்களிடம் அனுப்பினார். மக்கள் என்னை மார்க்ஸிடம் அனுப்பினார் என ஒடுக் கப்பட்ட மக்களின் கல்விக்காக உழைத்த Paulo Freire கூறிய கூற்று இப்பொழுது ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. அவர் இன்னோரிடத்தில் நான்

மார்க்கைசைக் காணும்போதெல்லாம் வீதி
மூலைகளில் கிறிஸ்துவையும் காணுகின்
றேன் எனவும் கூறியுள்ளார். இங்கே
மதத்தினதும் சாதாரண மக்களினதும்
உறவு புலப்படுகிறது. இந்து மதத்தினரைப்
பொறுத்தளவிலோ இந்துக்கள் திரு
விழாக்கள், கும்பாபிஷேகங்கள், சூரன
போர் என்பனவற்றைக் கண்டு களித்து
ஏகினரேயன்றி, மக்களையோ மார்க்
கையோ, கடவுளையோ அவர்கள்
காணவில்லை. அவர்களுடன் ஐக்கியப்
படவில்லை. இதனாற்றான் ஈழத்தில்
அந்நிய இராணுவத்தினரால் நூற்றுக்
கணக்கான இந்துக் கோவில்கள்
உடைபடும்போதும் பிராமணர்கள் அடி
உதை வாங்கும்போதும் 'சிவசிவா'
எனச் சொல்லி கண்ணை மூடிக் கொண்டு
இவர்களால் இருக்க முடிந்தது. இந்துக்
கோவில்கள் பௌத்த கோவில்களாக

மாற்றப்படும் போதும் எல்லாம் அவன்
செயல் என மந்த புத்தியுடன்
வாளாதிருக்க முடிந்தது. தமது உரிமைக்காக
ஆயுதம் ஏந்திப் போராடும் போதும்,
சாதியைக் கூறி இந்துக்களின் ஒரு
பகுதியினரை, இன்றும் நசுக்கி
வைத்திருக்க முடிகிறது. இந்நிலை ஈழத்தில்
மட்டுமல்ல வெளிநாடுகளிலுள்ள எல்லா
இந்துக்களிடையேயும் பரவலாகக்
காணப் படுகிறது. இந்நிலை மாறுவதற்கு
அடிப்படையில் மாற்றங்கள் ஏற்பட
வேண்டும். விழிப்பு வேண்டும். மதத்தினைப்
பற்றியும், மக்களைப் பற்றியும் அறிவு
வேண்டும். இதற்குரிய ஆரம்ப வேலை
களிலாவது முற்போக்கான இந்துக்கள்
ஈடுபடுவார்களா?

பா.இந்துமதி இலண்டன் கிழக்கு.

சீலையும் அகதியாச்சோ?

ஆதரவு அற்றவர்கள் அனாதைகள்;
கதியற்றவர்கள் அகதிகள் அல்லது
கதியிலிகள். ஆதரவு அற்றவர்கள்
அனாதைகள் என்றால் உண்டையுள்
இன்று அனாதைதான். ஏனென்
றால் அன்றுபோல இன்றும்
உண்டைக்கு ஆதரவு குறைவுதான்.
உண்டை மட்டுமல்ல நல்லவர்களுள்
இன்று அனாதைகள்தான். ஏனெ
ன்றால் அவர்களுக்குள் ஆதரவு
குறைவு. உலகம் என்பது உயர்ந்தோர்
நேற்றே என்ற பழமொழி பழைய
மொழியாகி விட்டது; அதற்கு இன்று
பொருளே கிடையாது. "அகதி"
என்று சொல்ல இன்று நம்மில்
பலர் பஞ்சிப்படுகிறோம்; அஞ்சி
நிற்கிறோம். உண்மையே ஆதரிப்
பாரற்று அகதிகளாகிவிட்டபோது

நாம் ஏன் அஞ்ச வேண்டும்?
உண்டையை ஆதரிப்பவர் இருந்திருந்தால்,
தமிழர்களாகிய நாம் உண்டையான
அகதிகள்தான் எனப்பிரித்தானியா
ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும். உண்டைக்கே
அந்தக் கதியானால் தமிழனின் கதி
என்ன? ஆனால் நாம் அஞ்ச வேண்டியது
ஒன்று உண்டு. நாம் அகதியானதற்குக்
காரணம் உண்டு. அது எமது ஆற்றலுக்கு
அப்பாற்பட்டது. ஆனால் நாம் அகதி
ஆனது போதாது என்று எமது
மொழியையும், கலாச்சாரத்தையும்
அகதிகளாக ஆக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம்.
ஏதோ ஒரு போலிக் கௌரவத்தை
எமக்குள்ளே வளர்த்துக் கொண்டிருப்பதால்
நாம் எமது மனைவி மக்களுடன்
ஆங்கிலத்திலேயே உரையாடுகிறோம்.
எமது தமிழன்பர்களுடன் கூடத் தமிழில்

பேசத் தயங்குகின்றோம். இந்தப்
போக்கு எம்மை எங்கே கொண்டுபோய்ச்
சேர்க்கும்? நாம் அகதியானதுபோல எமது
தரிழ்மொழிகூட ஆதரிப்பார் அற்று
அனாதையாகி விடும் என்பதை ஏன்
மறக்கிறோம்? மொழி போனால் எமது
பிள்ளைகளின் இனம் என்ன? தரிழ்
அறியாத எம் பிள்ளைகள் தம்மைத்
தமிழர் என்று கூறிக் கொள்ள முடியுமா?

அகதி என்று கூறிக்கொள்ளும் நம்
பெண்கள் தரிழர்க்கே உரித்தான
ஆடைகளையும் அல்லவா அனாதை
யாக்கி வருகிறார்கள். சீலை உடுப்பது
இழிவு என்றும் "கவுணாம்",
"காற்சட்டையும்" போடுவதுதான்
உயர்வு என்றும் எம் பெண்கள்
எண்ணுகிறார்கள். இவர்களது சீலைக்கு
என்ன குறை? சீலை உடுப்பதால்
கவுணையோ காற்சட்டையையோ
அணியவேண்டாம் என்று எவரும்
சொல்ல மாட்டார்கள். கடுங்குளிர்
காலத்திலும் பனிக்காலத்திலும் சீலை

உடுப்பது வசதிக் குறைவாக இருக்கும் என்பது
தெரியும். சீலைத்தலைப்பு "எலிவேற்
றருக்குள்" அகப்பட்டால் ஆபத்தை
விளைக்கும் என்பது தெரியும்.
உரோமபுரியில் இருக்கும்போது ஊரோடு
ஒத்துப்போ என்ற பாங்கில் உரோமர்
செய்வதுதான் நாகரீகம் என்பதும்
தெரியும். ஆனால் இலண்டனில் சீலை
கட்டுவது இழிவு என்று எம் பெண்கள்
நினைக்கலாமா? தரிழர் மட்டுமே கூடியிருக்கும்
விழாக்களுக்கும், கோயிற் திருவிழாக்களுக்கும்
கவுணாம் காற்சட்டையும் போட
வேண்டுமா? இப்படிச் செய்வதன் மூலம்
வாழையடி வாழை என வந்த எமது
தரிழ் ஆடை யாரிடம் போய் அகதி
நிலை தருமாறு கேட்கும்? எமக்கு இந்த நாடு
தயங்கித் தயங்கியாகுதல் அகதி
நிலை தந்துள்ளது. எம் பெண்களின்
ஆடையை, சீலையை யார் அகதியாக
ஏற்பார்?

- சேனாச்சீனா- இலண்டன் வடக்கு

ஒரு தோழியின் குரல்

சென்ற இதழில் வெளிவந்த "ஒரு தோழியின் குரல்" கவிதையை எழுதியவர்
உ.ஒளவை. தவறுதலாக இவரது பெயர் பிரசுரிக்கப்படாமற் போய்விட்டது.

"வேதாளம் பழையபடி முருக்கமரத்தில் ஏறிய கதை" அடுத்த இதழில் தொடரும்

KUMARANS

for
SRI LANKAN & INDIAN FOOD PRODUCTS

வெளிநாட்டில் வாழும் உங்கள் உறவினர் நண்பர்களுடன் உடனுக்குடன் FAX

மூலமாக எளிதில் தொடர்பு கொள்ள 24 மணிநேரமும் மகிழ்ச்சியுடன் சேவை
செய்யக் காத்திருக்கின்றோம்.

142, HOE STREET
Tel: 01-521 4955

LONDON E17 4QR
Fax: 01-521 9482

THE FEAR PSYCHOSIS IN SRI LANKA

T. Sri Pathmanathan

"Our nation faces the biggest crisis in its history the like of which it will not face in the future". This pathetic lament by a senior member of President Premadasa's Cabinet, Mr. Gamini Dissanayake, as reported in the Sri Lankan Government-owned Sunday Observer, sums up the current situation in Sri Lanka.

But then how did it come about? Who were responsible for it? Mr. Dissanayake's truthful confession, which is rare among Sri Lanka's politicians, gives the answer to these queries when on another occasion he declared that "the indifference and incompetence of successive governments have led to the present impasse in Sri Lanka".

The tragedy is the chauvinism and incompetence of Sri Lankan politicians have obstructed and continue to obstruct the process of finding a solution, let alone a lasting solution to the problems of the country. They are so pre-occupied in jockeying themselves in the power game that they are unconcerned about the sufferings of the people who have to bear the brunt of the crisis spawned by them.

The ineptitude of the Premadasa Government, which has been at the helm of affairs for the past ten months, is again displayed in their incapacity to contain the escalating violence and terrorism ravaging the country and traumatising the people. Murder and mayhem continue in their fearful intensity in Sri Lanka with their heavy toll of innocent human lives and valuable property.

President Premadasa's efforts in his search for peace for the country are being stymied by the intransigence of the JVP and the violence and terrorism of both the JVP militants and the so-called "vigilantes". The habitual recriminations and petty squabbles indulged in by political leaders have also undermined the so-called "collective

search for peace by consultation, consensus and compromise". Fear complex has taken grip of Sri Lankans to such an extent that those who could afford it are fleeing the country. The irony of it is that the Sinhalese themselves have become refugees. Is nemesis overtaking them?

Then again, the fear psychosis was displayed in the Sri Lankan Parliament by those claiming to guide the destinies of the country and its people. A prominent leader from the other side of the political spectrum (or rather spectre!) of Sri Lanka, Mr. Anura Bandaranaike, disclosed, while speaking during the debate on the motion to extend the state of emergency last month, that "to those foreigners who knew Sri Lanka it is invariably a small island in the Indian ocean where everybody is killing everybody else". He added the fear-inspired comment that "it is better to be out (of Sri Lanka) than be here when you perform these acts". He is said to have returned from a lecture tour from USA only a few days previously.

Another leading member of the opposition in the Sri Lankan Parliament, Mr. Vasudeva Nanayakkara, MP, had remarked during the same debate that the "Devil had planned a sightseeing tour of Sri Lanka to observe the situation and to reconstruct his hell along the lines of the happenings in the country". Thus it will be seen that in Sri Lanka the feeling of alarm and disquiet caused by the terror and depredation raging in the island permeates through the leaders hailing from both sides of the political divide to the populace. No one in Sri Lanka seems to be immune from violence.

The contest in violence and terrorism in the predominantly Sinhalese areas of Sri Lanka is between the so-called "subversives" as represented by the JVP and its off-shoot the DJV on the one hand and the agents of the government, namely, the police, the armed forces and pro-government

death squads euphemistically called "vigilantes" on the other.

Extrajudicial killings, torture, involuntary disappearances of those taken into custody and other human rights abuses, senseless killings of innocent men, women and even children and the destruction of valuable property have become norms rather than exceptions in Sri Lanka.

Even human rights activists are not spared. Only the other day the independent Sri Lankan Sunday Times commented: "The killing of human rights lawyer Kanchana Abayapala, of a woman soldier and her family in Panadura and subsequent discovery of 25 bodies in Panadura evidently killed in reprisal for the murder of the woman soldier and her family brought into focus the sheer helplessness of the "system" to contain the violence, reprisal killings and the resultant effect on the populace". The journal went on to report that "the extent to which the fear psychosis has gripped the country was underscored by none other than the government departments and ministries themselves with more than half of them not functional". It is said that the atmosphere of fear and hatred, widespread wanton destruction and human misery in Sri Lanka epitomises the dark road that so many Sri Lankans have chosen for themselves and others by resorting to violence and terrorism.

The pre-eminent journal the "Economist", in its latest issue, ranks Sri Lanka second after El Salvador among the nations of the world in the annual murder rate. Then again, the prestigious human rights organisation Amnesty International in its annual report published as recently as 25th October 1989 reveals that tens of thousands are being killed, thousands detained without charge or trial and dozens had "disappeared" after arrest by the

authorities in Sri Lanka. It also reports of several allegations of torture, extrajudicial killings and other human rights violations. It is said that young men disappear and reappear as corpses on roadsides and in rivers. "We have hit rock bottom in every respect. There is no further way but up" is said to be the feeling of Sri Lankans. But then is there any way up?

Now then, how about the Tamils? Have they learnt any lesson from past events. The simple answer is - "no". It is again a case of Tamil killing Tamil although there appears to be a lull in Sinhalese and Indian killing Tamil. Kandasamy, Rajini and others paid with their lives for upholding human rights of Tamils.

The so-called Peace Committee given a mandate to forge peace among the communities in the North and East is struggling to find its feet. The spectre of a bloodbath after the pull-out of the Indians, which lingered in the minds of the people ever since the decision to withdraw the troops was made by India, has now become reality. No sooner the Indians showed their backs to Amparai in East Sri Lanka than the bloody feud between the Tamil groups became intensified when there was a clash between them in Amparai in which 43 young lives are reported to have perished. Will this chronic fratricidal feud among the Tamils ever end? It cannot be gainsaid that it is only then that there will be salvation for the Tamil community in Sri Lanka.

In this state of tension, fear and confusion, where does the ordinary Sri Lankan stand? What of those refugees scattered all over the world yearning to return to Sri Lanka? Is the resplendent isle doomed forever? That is the 64,000 dollar question tormenting every Sri Lankan! ■

Meetings, Events and Demos: Why not have your event listed in "Tamil Refugee". Just send details to Editor, "Tamil Refugee", Tamil Refugee Action Group, Unit 2 2nd Floor Millmead Business Centre Millmead Road London N17 9QU. Telephone: 365 0900 and 365 0911.

This is a free service to all readers of "Tamil Refugee"

A POWERFUL DRAMA — FACELESS MEN

S. Sivapatha Sundaram

Communication explosion and fast moving technology have shrunk the world into a "global village" and the consequent ease in mobility has brought with it new social problems. Old values seem incongruous and adaptability to new environs become problematic. In this situation the generation of today feels alienated and faces the crisis of identity.

This phenomenon, first noticed by Western thinkers, came to be expressed through the medium of poetry and the theatre. Bengal which is always the first in India to be influenced by the West began to experiment it with their native idiom, and soon the idea began to be adopted by Andhra, Tamil Nadu and Sri Lanka in the seventies.

The sense of alienation and consequent identity crisis is more discernible today among the Sri Lankan Tamils who have been displaced and thrown asunder in distant climes—faceless, aimless and directionless. But even in this state of *Trisangu Swarga* man has learnt to exist.

I was enabled to see a sample of this resilience on 2nd December last at the staging of Tamil play, "Mukamillatha Manitharkal", an adaptation of Badal Sagar's Bengali experimental, by the members of the Tamil Performing Arts Society, (who had pioneered in Sri Lanka) at the Lola Jones Hall, Tooting. In the midst of refugee problems and other privations faced by the newly arrived Sri Lankan Tamils in London, it is heartening to see their fortitude expressed through this bold theatrical venture.

Just five men and two women form the entire cast: no make-up, no stage effects and no property. But the overall impression created was that of a crowd indulging in aimless routine middle class city life of today—college, exams, interviews, jobs, files, canteen, gossips—meaningless, aimless, endless circle.

The scene opens with the appearance of a playwright attempting to write a play, but being unsure of a theme, picks up casually four men from the crowd (from the audience, it is) and tries to create a plot around them. But it does not work. The four characters are the generation's stereotypes, and a woman thrown in it transforms herself when required into a wife, a lover or a street walker. One other woman doubles as a mother and a sister adding a touch of domesticity. The aimlessness and *virakthi* of the generation is depicted through the character Indrajit (Krishnaraja) who metamorphoses into several identities. His realistic portrayal in unromantic beach scenes with Manasi, the lover, kept up the mood of indecision and forgetfulness to the extent of not remembering whether he himself was in fact Indrajit or Nimal.

Manasi, played by Anandarani Balendra, kept up an even, unexcited tempo in her different characterisations. There was a poise of purposefulness contrasting the opposite of others. Perdma Sivakumar who played the mother drew applauses from the audience for her demeanour and voice of authority in her occasional appearances. Balendra, who took the lead role of playwright as well as directed the play takes full credit for a smooth and successful production, an expert handling of a tricky theme. The four others who created the sense of crowd, Rajkumar, Di-

vakaran and Kamalakanthan (along with the playwright and Indrajit) mesmerized the audience with a make-do world of their own. The semblance of an orchestra and an effective chorus supplied from behind the curtain gave excellent rapport.

The best part of this production was the archetypal Jaffna dialect which the large audience was able to emotionally appreciate and identify with. We congratulate K.Balendra and all the members of the Tamil Performing Arts Society and wish them continued success.

WOMAN WELFARE WORKER

Tamil Refugee Action Group (TRAG) is a community based voluntary organisation. It seeks to recruit a suitable person to help in its WOMAN TO WOMAN Programme.

The welfare worker must have a sense of self-initiative and be sympathetic and understanding to refugees from a grassroots and self-help perspective. The worker must have a background knowledge of the issues affecting refugees and relevant experience in Immigration and Welfare Benefit system.

A commitment to protect the rights of the refugees is essential for the post holder. A mature outlook and an ability to offer practical and emotional support in a community based setting is more important than formal qualifications.

REFUGEES ARE SPECIALLY ENCOURAGED TO APPLY. Knowledge of Tamil and English language is important.

SALARY: £11,385 p.a. including Inner London Weighting.

Closing date for completed application: 22nd January 1990

Contact The Co-Ordinator, Tamil Refugee Action Group for Job description and application form.

Race Relations Act 1976 exemption section 5

(2)(d) applies.

Sex Discrimination Act exemption section 7

(2)(e) applies.

Tamil Refugee is published by Tamil Refugee Action Group. The opinions expressed in Tamil Refugee are those of individual authors and do not necessarily represent those of the Editorial Committee or of the Tamil Refugee Action Group.

Materials sent for publication may be abridged and edited if found necessary.

Editor: M. Neiminathan.

தமிழீழ ஆய்வு நிறுவனம்
ROOT RESEARCH ORGANISATION OF TAMIL EELAM

SEMINAR

RESEARCH AND DEVELOPMENT: Grass roots initiatives
in Tamil Eelam

24th and 25th March 1990

The objective of this seminar is to identify opportunities for maximising the peoples' participation in the socio economic development of Tamil Eelam

It will examine the role of science and technology in meeting the aspirations of the Tamil nation for undertaking meaningful and sustainable development taking into account the cultural history and prevailing political reality in the Tamil homeland.

This seminar aims to attract the participation of aid organisations, researchers and planners involved in development initiatives at grass roots level. It is hoped that the seminar will bring together professionals and intellectuals who will be sensitive to the needs of a deprived and oppressed people and draw up meaningful and constructive programmes for raising the living standards and promoting political stability in the Tamil homeland.

Call for Papers (3000 - 5000 words)

Tamil Homeland : Creation of suitable Indigenous Technology.
Community Development- Small Industries and cottage Industries.
Community Development- Farming
Community Development- Fishing
Community Development- Energy Sources
Community Development- Health

For more details please contact, Programme Secretary, ROOT,
8 Herm House, Clephane Road, London N1 2TP Tel:(01) 359 2834

Closing Date for submission of Papers: 10th February, 1990

Advt.

ஈழத்து அகதி

வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன்

கரிய முகத்திரை நீக்கி
துயின்று கிடந்த பூமியின் இதழில்
ஆதவன் முதல் முத்தம் பதித்தான்

அலைகள் எறிந்து
வெண் திரை ஏந்தும்
நீலக் கடலின் பாதையை மறித்து
கொட்டிக் கிடக்கும்
வெண் மணல் பின்னே
நம்பிக்கை துலங்கும்
இராமேஸ்வரத்துக் கோபுரமாக

சுறாக்கள் கழுக்குள் என
தமிழரின் பிணங்கள் ருசிப்பட்டலையும்
சிறீலங்காவின் படகும் விமானமும்
பாதாளத்தில் எங்கோ வீழ்ந்தன
எருமையோடு மரணதேவன்
எல்லைக் கோட்டின் அப்பால் நின்றான்
கல் இடுக்குகளில்
மண்ணைப் புரட்டி
புல் இதழ் விரிக்கும் அறுகினைப் போல்
தொடுவான் இடற
சுதந்திரச் சிறகுகள் விரித்ததென்
ஆத்மா

என்னுடன் படகில் இருந்த
மனிதரின் கண்கள்
நீண்ட நாட்களின் பின்னர் சுடர்ந்தன
எம்மரும் கடலை
எம் தாய் மண்ணின் எழில் மிகு கரைகளை
பூச் செண்டுகளாய்
ஊர் மனை தொடுத்த நம் வீதிகளை
இழந்து போனோம்
எங்கும் கண்களைக் கட்டி
காக்கிகள் போர்த்து
துப்பாக்கிகளில் அறையப்பட்ட
சிங்களம் பேசும் நடைப்பிணங்கள்

வாழ்விடம் என்கிற சிறப்பினை இழந்து
பதாங்கும் குழிகளாய் எங்கள் வீடுகள்

துயர்களின் நடுவிலும் ஒருங்குதலறியா அறுகினைப் போல்
சுதந்திரச் சிறகுகள் தொடுவான் இடற
எழுந்த என் ஆத்மா
'தப்பி ஓட முனைந்திடேல்' என்று
உறுதியாக என்னைப் பணித்தது

'பின் வாங்குதலே இது
மரணத்தை வெல்வோம்''

(சூரியனோடு பேசுதல் தொகுதியிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது)

R. Pathmanaba Iyer
27-B, High Street,
Plaistow
London E13 0AD